

A Hórich és Varga Ügyvédi Iroda (1141 Budapest, Vezér u. 106-108. székhelyű, képviselő: Dr. Hórich Ferenc ügyvéd és Dr. Varga Szilvia ügyvéd) által képviselt(szám alatti székhelyű) felperes által - dr. Teschmayer Gábor (4400 Nyíregyháza, Szarvas u. 17. szám alatti székhelyű) ügyvéd által képviselt(szám alatti székhelyű) alperes ellen ingatlan, ingó kiadása és egyéb iránti ügyében a bíróság az alulírott napon meghozta és kihirdette az alábbi

R É S Z Í T É L E T:

A bíróság a felperes ... belterülethrsz-ú, természetben ... szám alatti ingatlan kiadására irányuló keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja a felperes birtokába
-Elektrolux típusú szárítógépet 54.450 (ötvennégyezer-négyszázötven) Ft,
-Zanussi Lehel hűtőszekrényt 2.500 (kettőezer-ötszáz) Ft,
-saválló zsúrkocsit 5.000 (ötezer) Ft értékben.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 7.500 (hétezer-ötszáz) Ft-ot.

Ezt meghaladóan a felperes ingó kiadására irányuló keresetét elutasítja.

A részítélet ellen a kézhezvételétől számított 15 napon belül a Debreceni Ítéltáblához címzett, de a Nyíregyházi Törvényszéken 3 példányban írásban benyújtandó fellebbezésnek van helye. Az Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

A fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, mely ellen a fellebbezés irányul, és elő kell adni, hogy a fellebbező fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az Ítéltábla az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül is elbírálhatalja, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 251. §-ban, illetve a 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, csak az ítélet indokolása ellen irányul, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, a felek ezt kérték, vagy megítélése szerint - tekintettel a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelemben, illetve fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra - az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

INDOKOLÁS

A bíróság a peres felek írásbeli beadványai, azok mellékletei, a Képviselő-testületének ..., ..., 59/2015.(VI.29), ... számú határozatai, a 26/2015. (V.07.), ..., 45/2016. (X.26.) határozatai és utóbbi melléklete, a létrehozásáról létrejött megállapodás és annak módosításai, Állami Számvevőszék által készített jelentés (2014. október), a .. belterület hrsz. ingatlan tulajdoni lap másolata, a tárgyi eszköz lista és fényképfelvételek, a felperes 2016. február 17., április 22., június 21. keltezésű levele, az alperes 2015. október 29., 2016. január 21., május 23-i keltezésű levelei, selejtezési lista, S. M., K. I., B. E., O. L., Sz. J., B.J. tanúk vallomása, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatal Szociális Hatósági és Ellenőrzési Osztály . számú határozata, . számú tanusítvány alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A és 19 további (...) önkormányzat 2004. június 25-én kötöttek megállapodást a létrehozásáról a hatályos 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 1. § (6) bekezdés c.) pontjában, valamint a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény 16. §-a szerinti hatáskörükben eljárva.

A megállapodás II. fejezetében rögzítették a Társulás célját és feladatait, a IV. fejezetben a Társulás gazdálkodására és a vagyonára irányadó rendelkezéseket.

A megállapodás többszöri (2004. szeptember 3., 2005. január 24., 2006. január 23., 2006. december 13., 2007. szeptember 27., 2007. évben - dátum hiányában pontosan meg nem határozható időpontban -, jelen perbeli jogvitát nem érintő) módosítását követően, 2008. február 15. napján a társult önkormányzatok a Társulás által ellátandó szociális feladatok körét kiegészítették a szakosított ellátási formák esetében: az ápolást, gondozást nyújtó intézmények közül a szociális törvény 68. §-ában meghatározott idősek otthona, valamint a 80. §-ban meghatározott átmeneti elhelyezést nyújtó intézmények közül az időskorúak gondozóháza, valamint az éjjeli menedékhely közös ellátásával, fenntartásával, azzal, hogy a feladatok ellátása a településekkel kötött együttműködési megállapodások alapján történik.

A megállapodást a tag önkormányzatok 2008. július 9-én annyiban módosították, hogy a fenti feladatellátás a társulás saját költségvetési szerve, a ... Központ útján történik. Az intézmény ellátási körzete a működési engedélyben foglaltak szerint.

A megállapodás 14. pontja továbbra is tartalmazta a Társulás vagyonának a körét, annak elszámolását.

E szerint a Társulás vagyona:

- a feladatellátáshoz átadott vagyon,
- a közös beruházások, fejlesztések révén létrejövő vagyon és szaporulata, mely a Társulás közös tulajdonát képezi,
- pályázati úton megszerzett vagyon, és szaporulata,

Gazdasági Kollégium
11.G.15-16-040134/29. szám

- a Társulás döntésével szerzett, a Társulás tevékenysége révén keletkezett vagyon és szaporulata,
- egyéb vagyontárgyak.

A 20. pont rögzítették a Társulás megszűnése esetén az elszámolás, a közös vagyon kiadásának, megosztásának a szabályait, mely szerint

- a Társulás működése során szerzett vagyont, a közös beruházások, fejlesztések révén létrejött vagyont és szaporulatát, a Társulás döntésével szerzett, a Társulás tevékenysége révén keletkezett vagyont, valamint a pályázati úton megszerzett vagyont a lakosságszám arányában kell megosztani,
- a feladatellátáshoz átadott vagyont a bevitt, átadott vagyon arányában kell megosztani,
- a többcélú kistérségi társulásból történő kiválás, kizárás esetén a társulás tagja által a társulásba bevitt vagyonnal el kell számolni. Annak kiadására a társulás tagja csak abban az esetben tarthat igényt, ha ez nem veszélyezteti a társulás feladatainak ellátását, ebben az esetben a társulás volt tagját a társulással kötött szerződés alapján használati díj illeti meg.

A módosítást megelőzően a számú határozatában rendelkezett az Központ megszüntetéséről 2008. július 31-i dátummal, azzal, hogy a Központ által ellátott feladatokat (ezek között az alapfeladatként ellátott ápoló-gondozó otthoni ellátást, a határozat 10/1. pontja) 2008. augusztus 1-től az alperesi jogelőd, a ... útján látja el (a határozat 1., 2. pontjai).

Felhatalmazta a polgármestert a feladatok és az ingatlanok használatával, illetve ingó eszközök átadásával kapcsolatos szerződések előkészítésére és aláírására (a határozat 3. pontja).

Kimondta (12. pont), hogy a 10.1. és 10.2. pont szerinti feladatainak ellátását átadja a intézményének, a ... Központ részére, míg a 14. pont szerint az intézmény használatában lévő ingó és ingatlan eszközeit - ideértve az intézményi követeléseket és kötelezettségeket - leltár alapján külön megállapodásban foglaltak szerint adja át.

2008. július 31-én a, az és a képviselői jelenlétében az megszűnése, az intézmény által ellátott feladatoknak a ... által a részére való átadása során vagyon átadására-átvételére került sor. Jegyzőkönyvben rögzítették, hogy 2008. augusztus 1-i időponttal a részére ... számú önkormányzati határozat szerinti feladatellátáshoz az intézmény használatában lévő, ... hrsz. ingatlant a rajta lévő épülettel és építményekkel, az épületben lévő - korábban is az önkormányzat üzemeltetésre átadott eszközként nyilvántartott - gépeket, műszaki berendezéseket a társulás használatába adja, számviteli nyilvántartás szerint üzemeltetésre átadott eszközként.

2011. évben ... Önkormányzata kezdeményezésére a Társulás az idősek otthona feladatellátás, és a ... település által a feladatellátáshoz biztosított ingatlan ... Önkormányzata részére történő visszaadásról határozott.

Az alperes képviselőjének a kérelmére a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatal Szociális Hatósági és Ellenőrzési Osztály 2012. augusztus 22-én kelt számú határozatában a ... Központ szám alatti telephelyén megszervezett szolgáltatások működését határozatlan időre engedélyezte az alábbiak szerint:

11.G.15-16-040134/29. Szám

az intézmény fenntartójának a neve: ...,

az intézmény neve: ... Központ,

telephelye:.....,

az intézmény integrációs formája: integrált szociális intézmény, a szociális intézmény telephelyén nyújtott szolgáltatások szociális törvény szerinti besorolása

ellátási forma és típus szerint:

ellátási forma: ápolást, gondozást nyújtó intézmény,

típus: idősok otthona,

az engedélyezett férőhelyek száma: idősok otthona 62 fő

befogadott, ellátható személyek száma: idősok otthona 62 fő, ebből jogszabály erejénél fogva 62 fő, a szociális szolgáltatás ellátási területe: idősok otthona: az ország egész területe.

A működés kezdő időpontja: e határozat jogerőre emelkedésének napja.

(Az intézmény működésének tényleges kezdő időpontja az idősok otthona esetében 1999. október 15..)

A társulási megállapodás többszöri módosítását (2008. december 22., 2009., 2011. években - pontosan meg nem határozható időpontban -) követően ... az idősok otthona feladatellátás visszavételéről határozott, mely határozatot a Társulás tudomásul vett, a társult tagok a társulási megállapodás módosításával rendelkeztek a feladat, és az annak ellátásához szükséges ingatlan és ingóságok felperes részére történő kiadásáról.

Mivel ... a feladatellátásra állami támogatást (finanszírozást) nem kapott, a helyi önkormányzatokról szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 87. §-a alapján 2013. december 20-án 2014. január 1-i hatállyal a társult tagönkormányzatok a megállapodást módosították, az ellátandó szociális feladatok körében a szakosított ellátási formák között ismét rögzítették az ápolást, gondozást nyújtó intézmények közül a szociális törvény 68. §-ában meghatározott idősok otthona, valamint az éjjeli menedékhely közös ellátását, fenntartását. A feladatellátás a Társulás saját költségvetési szerve által a Kistérségi Szociális és Egészségügyi Szolgáltató Központ útján történik. Az intézmény ellátási körzete a működési engedélyben foglaltak szerint.

A 14. pont a Társulás vagyonának körét változatlan módon tartalmazta, míg a 20. pont kiegészítésre került akként, hogy a Társulásból történő kiválás esetén a vagyontárgy társulási tag részére történő kiadását legfeljebb 5 évre lehet elhalasztani, ha annak természetben történő kiadása a Társulás tagja csak abban az esetben tarthat igényt, ha ez nem veszélyezteti a Társulás feladatainak az ellátását. Ebben az esetben a Társulás volt tagját a társulással kötött szerződés alapján használati díj illeti meg.

A ... Képviselő-testülete ... számú önkormányzati határozatában rendelkezett a ...ból való kiválásáról 2015. december 31. napjával.

Az ... számú határozatában kimondta, hogy

1. az alábbi 4 feladatot önállóan, költségvetési szerve útján kívánja ellátni a finanszírozási rendszerbe történő befogadást és a szolgáltatói nyilvántartásba történő jogerős bejegyzést, illetve a működési engedély jogerőre emelkedését követő hónap első napjától, legkésőbb 2016. január 1-től:

- Időskorúak tartós bentlakásos szociális ellátása,
- Hajléktalanok ellátása éjjeli menedékhelyen,
- Család és nővédelmi egészségügyi gondozás (Védőnői ellátás anyatejgyűjtéssel),
- Ifjúság-egészségügyi gondozás (iskola-egészségügyi ellátás).

Nyíregyházi Törvényszék

5

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

2. 2016. január 1-től a többi, alábbiakban felsorolt szociális, gyermekjóléti, gyermek- és ifjúságvédelmi, valamint egészségügyi feladatot is önállóan, költségvetési szerve útján kívánja ellátni:

- étkeztetés,
- házi segítségnyújtás,
- családsegítés,
- jelzőrendszeres házi segítségnyújtás,
- közösségi ellátások,
- támogató szolgáltatás,
- idősek nappali ellátása,
- gyermekjóléti szolgálat,
- orvosi ügyeleti ellátás.

3. mint tulajdonos, az időskorúak tartós bentlakásos szociális ellátását szolgáló, 2008. július 31-én kelt vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyvvel a Társulás részére használatra, üzemeltetésre átadott

- ...i hrsz-ú, természetben szám alatti ingatlan, valamint
- ingó vagyon

használati, üzemeltetési jogát az időskorúak tartós bentlakásos szociális ellátásának a finanszírozási rendszerbe történő befogadását és a szolgáltatói nyilvántartásba történő jogerős bejegyzést követő hónap első napjával, legkésőbb 2015. december 31. napjával megszünteti, a vagyontárgyakat 2016. január 1. napjával visszaveszi.

Az alperes ... számú határozatában

1. ... Város Önkormányzat ... számú határozatának 1-2. pontjában foglaltakat tudomásul vette. Megállapította, hogy 2016. január 1-i hatálybalépéssel a társulási megállapodás módosítása szükséges, ezért a határozata melléklete szerint azt módosította.

A határozat 2. pontjában kimondta, hogy a 2008. július 31-én kelt vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyvvel a Társulás használatába adott ..., ... alatti ingatlan és ingóságok visszaadását

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 90. § (5) és a Társulási Megállapodás V. fejezet 20. pontja alapján 2020. december 31-ig elhalasztja, tekintettel arra, hogy a visszaadás a Társulás működését veszélyeztetné.

Felhatalmazta a Társulás Elnökét a ... Város Önkormányzatával a használati díjra vonatkozó megállapodás előkészítésére.

2015. december 31. napján ..., ... alatti ingatlant és ingóságokat az alperes nem adta a felperes birtokába.

A ... Képviselő-testülete az ... számú önkormányzati határozatában a ..., ... - hrsz. alatti - idősök bentlakásos otthona használatáért 17.767.668 Ft/év használati díj iránti igényt határozott meg 2016. január 1. napjától kezdődően a vagyontárgy birtokbaadásának az időpontjáig.

A társulási megállapodás alapján az alperes a Kistérségi Szociális és Egészségügyi Szolgáltató Központ útján 2016. január 1-én, valamint azt követően (így jelenleg is) biztosítja több társult önkormányzat részére az időskorúak ápoló-gondozó otthoni ellátását (idősök bentlakásos otthona) ..., ... alatti ingatlan. Az alperes nem rendelkezik egyéb olyan ingatlannal, melyben ezen szociális feladatot el tudná látni, illet a társult önkormányzatok sem tudnak a részére biztosítani.

Nyíregyházi Törvényszék

6

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal ... ügyiratszámú tanúsítványának adatai szerint a Kistérségi Szociális és Egészségügyi Szolgáltató Központ engedélyes (fenntartó: a ...) 62 főre engedélyezett ápolás-gondozást nyújtó intézményi ellátás: idősök otthona szolgáltatás bejegyzése határozott idejű, záró időpontja 2020. december 31.

A ... névváltozás folytán 2016. január 1-től ...ként működik tovább.

Az eljárás során az alperes visszaadta a felperes részére

- a Culligan konyhai vízlágyítót (21.000 Ft),
- a KERIPAR típusú konyhai robotgépet és tartozékait (150.000 Ft),
- Zanussi hűtőgépet (500 Ft),
- szővőszéket (5.000 Ft),
- 2 db Indesit típusú mosógépet (10.000 Ft/db),
- fénymásolót + Panasonic faxot (7.500 Ft),
- LG számítógépet Yundai monitorral (15.000 Ft),
- Intel Inside Celeron számítógépet + LG Flatron monitort (7.500 Ft),
- számítógépet Proviev monitorral (15.000 Ft),
- Samsung Laser Printer nyomtatót (5.000 Ft),
- a Metter Toledo konyhai digitális mérleget 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) Ft,
- Sirman Modell konyhai aprító-pépesítő gépet 25.500 (huszonöt ezer-ötszáz) Ft,
- számítógépet + Samtron monitort 15.000 (tizenöt ezer) Ft értékben.

Okiratokkal történt bizonyítást követően a felperes elfogadta, hogy időközben leselejtezésre került a fényképezőgép, a kamera, a SIM VM 54461 típusú Elektrolux mosógép és a SIM VM 7400 típusú Whirlpool szárítógép, ezen ingók kiadására irányuló keresetét nem tartotta fenn.

Az ingatlannal kapcsolatos eredménytelen levélváltásokat (felperes 2016. február 17., április 22., június 21., alperes 2015. október 29., 2016. január 21., május 23.) követően a **felperes** 2016. június 29-én benyújtott **keresetében** - a részítélettel érintett körben - az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 583. § (1) bekezdése, a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:9. § és a Ptk. 5:30. § (1) bekezdése, valamint a ... Város Önkormányzatának a lakások és helyiségek bérletéről, valamint elidegenítésükre vonatkozó helyi szabályokról szóló 11/2006. (VII.7.) számú rendelete 53. § (1) bekezdése alapján kérte az alperes kötelezését a ..., ... szám alatt lévő ingatlan elhagyására, kiürítésére, birtokba adására, valamint a vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyv mellékletei szerinti ingóságok részére történő kiadására, kérte perköltségben történő marasztalását (a képviselőt ellátó ügyvéd munkadíját IM. rendelet szerint ÁFÁ-val növelten megállapítva).

Kérelme indokaként előadta, hogy a 2008. július 31-én a vagyontárgyakat ingyenesen adta az alperes használatába, kizárólag a vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyv 2. pontjában kiemelt feladatellátás céljára, azok nem kerültek az alperes tulajdonába, ezért nem képezik a Társulás saját vagyonát, így a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. tv. (Mötv.) 90. § (4),(5) bekezdéseiben, és a társulási megállapodás 20. pontjában írt rendelkezések nem alkalmazhatóak.

A Mötv. 90. § (3) bekezdése szerinti saját vagyon (kizárólag a Társulásba bevitt, és könyveiben szereplő saját vagyon) alatt kizárólag a Társulás saját tulajdonát képező vagyontárgy értendő, ami a (3) bekezdésen túl a § (4), (5) bekezdéséből is egyértelműen levezethető (mely vagy a társulás létrehozásával egyidejűleg, vagy azt követően került a társulás tulajdonába).

Nyíregyházi Törvényszék

7

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. Szám

A Mötv. 90. § (4) és (5) bekezdései a Társulás saját vagyonára vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák, a Társulás csak a saját vagyonára vonatkozóan rendelkezhet, más jogcímen birtokolt vagyon tekintetében nincsen jogosultsága, ezért arra nem irányadó a § (4) és (5) bekezdése.

Érvelése szerint ugyanezt támasztja alá a felek által megkötött társulási megállapodás V.20. pontja is, melyben a vagyon megosztásáról rendelkeznek. E szerint a Társulás csak a saját vagyonát képező vagyontárgyokról rendelkezhet, míg a más jogcímen birtokában lévő vagyonról nem, azokkal kapcsolatban a megállapodás V.20. pontja szerinti rendelkezési jog nem illeti meg.

Előadta, hogy a vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyvben rendezték az ingatlan használatát, mely feladatellátásra történő ingyenes használatba adás volt (mely tény - álláspontja szerint - utóbb, az eljárás során meghallgatott tanúk is alátámasztottak). A szerződő felek vagyonátadáskor fennálló akarata nem irányult a vagyontárgyak tulajdonjogának az átruházására, és ebből következően az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 1. § (1) bekezdéséből levezetve sem a régi Ptk., sem a Mötv. rendelkezései szerint az átadás ténye tulajdonjogot az alperes javára nem keletkeztet.

Hangsúlyozta, hogy az alperes maga sem tekintette a perbeli ingatlant és ingóságokat a saját vagyonának, hiszen azok a társulási megállapodásban nem szerepelnek, azokat a vagyonmegosztási javaslatában sem tüntette fel (27. sz., 21.sz. jkv. 4.o.).

Kiemelte, hogy a vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyv felvételére azért is volt szükség, mert a

Társulás vált annak az intézménynek a jogutódjává, melyet a felperes a feladatellátásra korábban létrehozott, és megszüntetett. „A tanúk megerősítették, hogy a feladat, ingatlan és ingóságok átadása egyik napról a másikra történt, és kizárólag az intézmény jogutódlással történő megszüntetése volt az indoka. (...) tehát kizárólag egy intézményi jogutódlás történt a korábban létrejött jogviszony fenntartása mellett. Emiatt jogilag nonszensz az az alperesi hivatkozás, hogy a perbeli vagyontárgyak a társulás vagyonát képeznék, tekintettel arra, hogy a társulás ebbe a jogviszonyba jogutódlás útján került, tehát a felperes és az alperes jogelődjének jogviszonyát jogutódként vitte tovább. Mivel alperes jogelődje nem társulásként működött, így részére nem lehetett társulási vagyont sem juttatni, tehát nyilvánvaló, hogy a vagyontárgyakat haszonkölcsönbe kapta. Ebbe a jogviszonyba lépett bele az alperesi társulás, és ezt a haszonkölcsön megállapodást vitte tovább, tehát jogilag kizárt, hogy ezek a vagyontárgyak alperes vagyonába kerültek volna, hiszen azok jogelődje vagyonában sem voltak benne (*Nemo plus iuris elve*).”

Megjegyezte, hogy „a haszonkölcsön megállapodás a felek között megvalósult már azáltal, hogy a felperes eldöntötte, hogy a perbeli vagyontárgyakat alperes részére használatba adja, ezeket alperes ténylegesen egyik napról a másikra használatba is vette, a vagyonátadás-átvételi jegyzőkönyv felvételére a jogutódlás miatt került sor, és tekintettel háromoldalú megállapodás-jellegére sem jelenthetett a felek részéről *"vagyon-beviteli"* szándékot.”

Állítása alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy 2013. évben (2013. május 3-án megtartott ülésről felvett jegyzőkönyv), mikor társulási döntés született a feladat (az idős ellátás, éjjeli menedékhely és idősek nappali ellátása), és az ahhoz kapcsolódó vagyontárgyak visszaadásáról, fel sem merült, hogy azok a Társulás vagyonát képeznék, és visszaadásuk a Társulás működését veszélyeztetné (10. sz. irat 3 oldal), illetőleg a Társulás 2015. évben is rendelkezett a feladatellátás, és a perbeli vagyontárgyak felperes részére történő visszaadásáról (27. sz. irat 3.o. F/3. melléklet).

Nyíregyházi Törvényszék
Gazdasági Kollégium
11.G.15-16-040134/29. szám

8

Érvelése szerint, amennyiben a vagyontárgyak az alperes tulajdonát képeznék, az alperesnek kellett volna azokkal kapcsolatban a tulajdonosi jogokat gyakorolni és kötelezettségeket teljesíteni, valamennyi tulajdonosi döntést meghozni (társulási megállapodás IV/16. pontja). Ilyen tulajdonosi joggyakorlás az alperes részéről nem történt, sőt „egy olyan egyszerű döntéshez is, mint az ingóságok selejtezése, nem a Társulási Tanácshoz fordult, hanem a tulajdonosi jogokat gyakorló felperes engedélyét kérte”.

Álláspontja szerint a vagyon átadás-átvételi jegyzőkönyv valamennyi eleme megfelel a régi Ptk. 583. § szerinti haszonkölcsön szerződés ismervének, az egyértelműen haszonkölcsön szerződésnek minősül, ami nem tekintendő tulajdonszerzési jogcímnek, és a szerződés megszűnésekor az alperes a dolog visszaadására köteles (rég Ptk. 583. § (1) bekezdése).

Állítása megerősítéseként utalt a ..., ... szám alatti ingatlannal kapcsolatban először szóban, majd írásban is megkötött haszonkölcsön szerződésre, hangsúlyozva, hogy a felek között gyakorlat volt az „ilyen típusú, jellegű megállapodás” szóbeli, illetve írásbeli megkötése.

Előadta, hogy a haszonkölcsön szerződés jellegéből adódóan irreleváns, hogy az alperest a társulási tagok vonatkozásában továbbra is terheli a feladat ellátási kötelezettség, mivel elegendő idő (6 hónap) állt rendelkezésére a tárgyi feltételek biztosítására, így saját felrható magatartására

vezethető vissza, hogy a megfelelő tárgyi feltételről (ingatlanról) nem gondoskodott.

Másodlagosan - amennyiben a bíróság megítélése szerint a Társulásba bevitt vagyon a Társulás saját vagyonának minősül - előadta, hogy az alperes a természetbeni kiadás elhalasztásának lehetőségével (Mötv. 90. § (5) bekezdés) akkor élhetne, ha annak természetben való kiadása a Társulás további működését (és nem a feladatellátást) veszélyeztetné.

Kiemelte, hogy az idősök ápoló-gondozó otthoni ellátása nem tartozik az alperes működési körébe, az önként vállalt, a megállapodás II.3. pontja szerint az alperesre átruházott feladat és hatáskör. A felperes az önként vállalt szociális feladat ellátást átruházta az alperesre, majd azt a Mötv. 41. § (4) bekezdésében megfogalmazott jogosultságánál fogva az 59/2015. (VI.29) Önkormányzati határozatával visszavonta.

Mind a feladat, mind az ingatlan részére való visszaadását követően a feladatot a továbbiakban ő látná el, mindez egy „fenntartóváltást” jelentene, és nem veszélyeztetni sem a Társulás működését, sem a feladatellátást, mivel azok együtt kerülnek vissza hozzá, „ahogyan nem veszélyeztette akkor sem, amikor korábban alperes döntött a feladat visszaadásáról, vagy akkor sem, amikor jogutódlással történő megszüntetést követően egyik napról a másikra a jogutód társuláshoz került a feladat, az ingatlan és az ingóságok”.

Ekörben utalt O. L. , K. I. tanúk vallomására (27.sz.), melyek szerint maguk a tanúk is akként nyilatkoztak, hogy nem a Társulás működését érzik veszélyeztetve, melyet B. E. tanú ... Önkormányzat esetében is megerősített.

Álláspontja szerint mindezt alátámasztja az a tény is, hogy 2008. július 31. napjáig a feladat, a vagyontárgy nem volt az alperesre átruházva, az alperes akkor is működőképes volt, így a vagyontárgyak visszavételével kizárólag az „eredeti állapot helyreállítása” kerülne sor.

Megjegyezte, hogy az intézmény ellátási területe országos, ezért a feladat és a vagyontárgyak visszaadását követően a tagönkormányzatok szempontjából változás nem következne be, mivel a továbbiakban is biztosítaná az alperesi tagönkormányzatok közigazgatási területén élők elhelyezését.

Nyíregyházi Törvényszék

9

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

Kifejtette, hogy a Társulás akkor tud feladatot ellátni, amennyiben az önkormányzat a feladatot a hatáskörrel együtt átruházza rá. Amennyiben más önkormányzat is átruházta a Társulás részére a hatáskört, és a Társulás ezt a feladatot más önkormányzat részére is ellátja, ez esetben annak az önkormányzatnak kell biztosítania a feladatellátás anyagi és tárgyi feltételeit, amelyik a Társulásba a feladatot bevitte „Nonszensz az az alperesi felfogás és a perben képviselt álláspont, hogy a felperes által ingyen alperes használatába adott ingatlanban - felperes társulásból történő kiválása után - alperes felperesen kívül más önkormányzatok részére végezzen feladatellátást, úgy, hogy ezzel akadályozza felperest abban, hogy a saját ingatlanában a feladatot ellássa.”

Az alperesi álláspont anomáliájaként a felperes kiemelte, hogy mind az ingatlan, mind az ingóságok ugyanazon jogcímen és jogügylettel kerültek az alpereshez, ezért érthetetlen, hogy milyen jogértelmezéssel adott vissza az alperes a felperesnek az eljárás során egyes ingóságokat azzal, hogy hogy már nincs rá szüksége, holott a feladatot továbbra is ellátja, míg az ingatlant visszatartja.

Utalt arra, hogy a Mötv. 146. § (1) bekezdésében rögzített előírás megsértésére került sor, mikor

- a Mötv. 90. § (5) bekezdésének szövegbeli módosítását követően nem történt meg a társulási megállapodás V.20. pontjának a módosítása, ezért a jogvita elbírálása során nem a szerződés V.20. pontja, hanem a hatályos Mötv. 90. § (5) bekezdésének a rendelkezése az irányadó;

- a Mötv. 93. § 10. pontjában írt rendelkezés ellenére a társulási megállapodásban nem tüntették fel a perbeli ingatlant és ingóságokat a társulás vagyonaként.

„Álláspontunk szerint „*a feladatellátáshoz átadott vagyon*” kifejezés is csak akkor felelhet meg az Mötv. 93. § 10. pontjában foglaltaknak, ha annak értelmezése az Mötv., illetve a Ptk. hivatkozott rendelkezéseinek megfelelően történik, ellenkező esetben Társulási Megállapodás ezen rendelkezése is jogellenes, mert magasabb szintű jogszabályokba ütközik.

Nyilvánvaló és nem is lehet kérdés tehát az, hogy amennyiben a Társulási Megállapodás, vagy annak bármely eleme, vagy a társulási jogviszony alá tartozó bármely rendelkezés nincs összhangban az Mötv. szabályaival - amellyel azokat összhangba kellett hozni, hiszen a törvény azt kötelezően előírta - úgy azon rendelkezéseket, amelyek ellentétesek az Mötv., vagy a magasabb szintű jogszabályok (Ptk.) rendelkezéseivel - miután jogszabálysértőek - a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmisnek kell tekinteni. Minden olyan szerződéses rendelkezése a társulásnak, amely nincs összhangban az Mötv.-vel, illetve a Ptk.-val semmis rendelkezésnek minősül."

E körben kiemelte azt is, hogy a feladatot nem közvetlenül a Társulás, hanem önálló intézménye útján látja el, a Társulás munkaszervezetének veszélyeztetettsége pedig nem ad alapot a Mötv. 90. § (5) bekezdés alkalmazására.

Megjegyezte, hogy annak ellenére, hogy az alperesi előadás szerint nem csak a felperes, hanem a többi tag önkormányzat részére is ellátta ezen feladatot, a feladatellátás során keletkezett hiányt is mindig a felperesi önkormányzatnak kellett finanszíroznia.

Állítása alátámasztásaként kérte alperes kötelezését azon dokumentumok becsatolására (27. sz.), melyek ... Önkormányzat tekintetében

- igazolják, hogy az önkormányzat nem használatba adta, hanem a társulási vagyonba bevitte az ingatlant;

- az ingatlan használatba vételével kapcsolatosak;

- amelyek a feladat és az ingatlan visszaadása kapcsán keletkeztek;

- amelyekből „látszik”, hogy a bevitt vagyonnal a feladatellátás és az ingatlan visszaadása során az alperes miként számolt el (6.o.);

- igazolják, hogy az önkormányzat részére is a Társulás látta el a perbeli feladatot, de mind a

Nyíregyházi Törvényszék

10

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

feladatellátást, mind az ingatlan visszaadásra került, és ezek visszaadása nem veszélyeztette az alperes működését (3.o).

Az időközbeni kiadásra és selejtezésre tekintettel pontosított keresetében továbbra is kérte az alperes kötelezését

- a Halvert típusú klímaberendezés (50.000 Ft),

- Elekthermax gázszámoly (2.000 Ft),

- Thermomax típusú gázkazán (23.200 Ft)

- vaskazán (27.840 Ft),

- Elektrolux típusú szárítógép (54.450 Ft),

- Zanussi Lehel hűtőszekrény (2.500 Ft),

- Whirlpool mosógép (2.500 Ft),
 - saválló zsúrkocsi (5.000 Ft),
 - 2 db gázkazán (2 x 23.200 Ft) kiadására,
- a fel nem lelhető 5.000 Ft értékű varrógép értékének a megtérítésére.

Az **alperes** vállalta a varrógép 5.000 Ft és a Whirlpool mosógép 2.500 Ft értékének a megtérítését, ezt meghaladóan kérte a hrsz-ú, természetben szám ingatlan és egyéb ingóságok kiadására irányuló kereset elutasítását, a felperes perköltség megfizetésére kötelezését, utóbbit a képviselőtét megállapító ügyvéd munkadíjában ÁFÁ-val növelten megállapítva.

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 110. § (3) bekezdésére hivatkozva (utalva a korábban hatályos 1990. évi LXV. törvény 80. § (5) bekezdésére is), kiemelte, hogy a Társulásba bevitt vagyon fogalma alatt nem kizárólag a Társulás tulajdonába adott, hanem a használatába adott (bevitt) egyéb, a társuló önkormányzat vagyonaként nyilvántartott vagyontárgy is értendő, melyek ezáltal a Mötv. 90. § (3)-(5), és a társulási megállapodás V. fejezetének a hatálya alá tartoznak. A Mötv. 90. § (4) és (5) bekezdései a Társulás vagyonával kapcsolatos rendelkezést tartalmazzák, nem szűkítendőek le a Társulás saját vagyonára.

A vagyontárgyak átadása nem ingyenesen, hanem a feladatellátás biztosítása érdekében történt, ami ... költségvetésében jelentős összegű megtakarítást eredményezett, ezért a vagyonátadással kapcsolatos megállapodás - a felek erre vonatkozó külön megállapodásának a hiányában - nem minősül ingyenes haszonkölcsön szerződésnek, ezért a felperes régi Ptk 583. §-ra alapított igénye megalapozatlan.

Az idősek otthona működtetése, mint önként vállalt szociális feladat társulás révén való ellátásáról a társult önkormányzatok határoztak, mely feladatot az alperes - jogerős működési engedély birtokában - a társult további önkormányzatok részére továbbra is ellátja.

A feladatellátásra alkalmas [az 1/2000. (I.7.) SzCsM. rendelet szerinti] más ingatlan hiányában az ingatlan, és a használatához szükséges ingó vagyontárgyak kiadása veszélyeztetné az intézményi feladatellátást, mivel azok hiányában a Társulás nem tudna eleget tenni a működési engedélyhez szükséges előírásoknak. Ezzel 62 fő ellátása kerülne veszélybe, az ilyen helyzet pedig az alperesi társulás jövőbeli működését pedig súlyosan veszélyeztetné, ezért jogszerű az ... számú határozata.

A kereseti kérelem másodlagos elutasítási okaként arra hivatkozott - fenntartva, hogy a felperes tulajdonát képező ingatlan és ingóság a feladatellátáshoz bevitt vagyon fogalmi körébe tartozik -, hogy a Mötv. 93. § 19. pontjában írt törvényi lehetőséget kihasználva rendelkeztek a társult önkormányzatok a társulási megállapodás V.20. pontjában meghatározott tartalommal, rögzítették a

Nyíregyházi Törvényszék
Gazdasági Kollégium
11.G.15-16-040134/29. szám

11

2. és 3. alpontokban a társuló önkormányzat által a feladatellátáshoz bevitt, átadott vagyonra, vagyontárgyakra vonatkozó előírásokat, melyeket a megállapodás felülvizsgálatát követően is változatlan tartalommal hatályosnak tekintettek, azt a törvényességi felügyeletet gyakorló hatóság sem kifogásolt.

A megállapodás ezen részében a tagönkormányzatok magukra nézve kötelező szabályt határoztak meg a bevitt, átadott vagyon elszámolására, kiadására, ezért jogszerűen élt a kiadás 5 éves elhalasztásának a jogával, mivel a vagyontárgyak kiadása a Társulás működését, ezen keresztül a

feladat ellátását súlyosan veszélyeztetnék.

A felperes ingatlan kiadására irányuló keresete **megalapozatlan**, az ingók kiadására irányuló keresete **részben megalapozott**.

A 2008. augusztus 1. napján hatályos (és 2012. december 31. napjáig hatályban lévő), a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 1. § (1) alapján a kistérségben - kivéve a fővárost és azt a kistérséget, amelyben egy település alkot egy kistérséget - működő települési önkormányzatok képviselő-testületei (a továbbiakban: képviselő-testület) a kistérségi együttműködés hosszú távú biztosítására írásbeli megállapodással (a továbbiakban: többcélú kistérségi társulási megállapodás) a kistérségben egy többcélú kistérségi társulást alakíthatnak. A többcélú kistérségi társulás részt vehet a kistérség területének összehangolt fejlesztésében (különösen: fejlesztési tervek, programok, pályázatok készítésében, megvalósításában) és a településfejlesztés összehangolásában, vállalhatja kistérségi közszolgáltatások biztosítását, fejlesztését és szervezését, valamint intézmények fenntartását.

2. § (1) bekezdésének az értelmében a többcélú kistérségi társulás jogszabályban meghatározott feltételek szerint gondoskodhat az alábbi feladatkörbe tartozó közszolgáltatások biztosításához kapcsolódó és térségi együttműködést igénylő egyes feladat- és hatáskörök ellátásáról:

b) szociális ellátás;

(2) Amennyiben a többcélú kistérségi társulás legalább az (1) bekezdés *a), b), c)* és *r)* pontokban meghatározott feladatkörbe tartozó egyes feladat- és hatáskörök ellátásáról gondoskodik, akkor ezekhez a központi költségvetés az éves költségvetési törvényben ösztönző támogatást biztosít.

A törvény 4. § (1) bekezdése kimondta, hogy a többcélú kistérségi társulás feladat- és hatásköreinek ellátása érdekében költségvetési intézményt, gazdálkodó szervezetet alapíthat, kinevezi vezetőiket. A többcélú kistérségi társulás olyan vállalkozásban vehet részt, amelyben felelőssége nem haladja meg vagyoni hozzájárulásának mértékét.

(5) A többcélú kistérségi társulás saját vagyonnal rendelkezhet, amelynek szaporulata a többcélú kistérségi társulást illeti meg.

(6) A többcélú kistérségi társulás megszűnése esetén a vagyont - eltérő megállapodás hiányában - a társulás tagjai között kell felosztani. A vagyonmegosztás módját a társulási megállapodás rögzíti.

(7) A többcélú kistérségi társulásból történő kiválás, kizárás esetén a társulás tagja által a többcélú kistérségi társulásba bevitt vagyonnal el kell számolni. Annak kiadására a társulás tagja csak abban az esetben tarthat igényt, ha az nem veszélyezteti a többcélú kistérségi társulás feladatának ellátását, ebben az esetben a társulás volt tagját a többcélú kistérségi társulással kötött szerződés alapján használati díj illeti meg.

A fenti törvénnyel egyezően rendelkezik a 2012. január 1. napjától hatályos, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. tv. (Mötv.) 87. §-a, mely értelmében a helyi önkormányzatok képviselő-testületei megállapodhatnak abban, hogy egy vagy több önkormányzati

hatékonyabb, célszerűbb ellátására jogi személyiséggel rendelkező társulást hoznak létre.

Mötv. 88. § (1) A társulást a helyi önkormányzatok képviselő-testületei írásbeli megállapodással hozzák létre. A megállapodást a polgármester írja alá.

A peres felek között nem volt vitatott, hogy az alperesi társulás a társulást létrehozó önkormányzatoktól elkülönült jogi személyiséggel rendelkezik, a polgári jogi jogviszony önálló alanya, ez az önálló jogalanyiságot testesíti meg az a joga, hogy saját vagyonnal rendelkezhet (Mötv. 90. § (3) bekezdés).

Előrevetítve a bíróság rögzíti, hogy a felperesi előadástól eltérően az eljárás során a per tárgyát képező ingatlan és ingóságok vonatkozásában az alperes tulajdonszerzésre nem hivatkozott (állítása szerint a feladatellátásra kapta használatba a vagyontárgyakat), ezért a bíróság ezen felperesi felvetés vizsgálatát mellőzte.

Perbeli nyilatkozatok alapján a bíróságnak elsődlegesen abban kellett állást foglalnia, hogy a az idősök ápoló-gondozó otthoni ellátása feladatellátáshoz használatra 2008. július 31-én átadott vagyontárgyakra (ingatlan és ingóságok) alkalmazható-e a Mötv. 90. § (5) bekezdésében írt rendelkezés.

A felperes társulási megállapodásból történő kilépéséről szóló határozatának meghozatala időpontjában (2015. június 29.) hatályos Mötv. 110. § (3) bekezdése, kimondja, amennyiben törvény másképp nem rendelkezik, a helyi önkormányzat *társulásba bevitt vagyont* a társuló helyi önkormányzat vagyonaként kell nyilvántartani, a vagyonnövekmény a társult helyi önkormányzatok közös vagyona, és arra a Polgári Törvénykönyv közös tulajdonra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(Ehhez hasonló rendelkezést tartalmazó a vagyontárgyak átadásakor hatályos 1990. évi LXV. tv. 80. § (5) bekezdésére, mely szerint amennyiben törvény másképp nem rendelkezik, a helyi *önkormányzat társulásba bevitt vagyont* a társuló helyi önkormányzat vagyonaként kell nyilvántartani, a vagyonszaporulat a társult helyi önkormányzatok közös vagyona, és arra a Polgári Törvénykönyv közös tulajdonra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.)

A jogszabályok normaszövege egyértelmű, a *társulásba bevitt vagyonnak* nem kizárólag a társulás tulajdonába adott vagyontárgy tekintendő, hanem a társulás részére átadott egyéb olyan vagyontárgy is, melynek tulajdonjoga változatlanul a tag önkormányzatot illeti meg.

Ezen - a bíróság megítélése szerint - egyértelmű jogszabályi rendelkezésen alapul az eljárás során az alperes által hivatkozott és becsatolt (12. sz. beadvány 1. melléklete) Állami Számvevőszék által készített jelentés, mely tartalmazza, hogy a Társulásba bevitt vagyon alatt nem kizárólag a Társulás tulajdonába átadott vagyon értendő, hanem a társult feladatok ellátását szolgáló, a társult önkormányzatok tulajdonát képező vagyontárgy is, azzal, hogy azt az adott tagönkormányzat tulajdonaként kell nyilvántartani, nem a székhely önkormányzat vagyonaként.

Mindebből következik, hogy a Mötv. 90. § (3) bekezdésében meghatározott saját vagyon a társulás tulajdonába adott vagyontárgyakon túl, a társulásba használatba bevitt egyéb vagyon is (mely utóbbi lényege, hogy egyértelműen megállapítható legyen a társulás részére való átadása).

Ezzel áll összhangban a 2013. december 20-án módosított társulási megállapodás V.14 pontja, mely értelmében *a társulás vagyonának része a feladat ellátáshoz átadott vagyontárgy is.*

A Mötv. 90. § (4) bekezdésének az értelmében a társulás megszűnése, a társulásból történő kiválás, kizárás esetén - eltérő megállapodás hiányában - a társulás vagyonát a társulás azon tagjának kell visszaadni, amelyik azt a társulás rendelkezésére bocsátotta. Egyebekben a közös tulajdonra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(5) A társulásból történő kiválás esetén a *vagyontárgy* társulási tag részére történő kiadását a társulási megállapodásban meghatározott időtartamra, de legfeljebb öt évre el lehet halasztani, ha annak természetben történő kiadása veszélyeztetné a társulás további működését. Ebben az esetben a kivált tagot - a társulással kötött szerződés alapján - használati díj illeti meg.

A törvényi rendelkezés a vagyontárgy fogalmát nem szűkíti le a társulás tulajdonát képező vagyontárgyra, és ebből adódóan az valamennyi, a társulás vagyonaként (társulási megállapodás V.14. pont) kezelt, ezek között a feladatellátáshoz átadott vagyonra is irányadó.

Tény, hogy a szerződéses szabadság elvéből adódóan nem volt akadálya (jelenleg sincs), hogy a társult önkormányzat az önálló jogalanyisággal rendelkező társulás részére egyéb jogcímen (pl. a felperes által hivatkozott haszonkölcsön szerződéssel) bocsásson rendelkezésre vagyontárgyat.

A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (rég. Ptk.) 583. § (1) bekezdése értelmében haszonkölcsön-szerződés alapján a kölcsönadó köteles a dolgot a szerződésben meghatározott időre ingyenesen a kölcsönvevő használatába adni, a kölcsönvevő pedig köteles azt a szerződés megszűntekor visszaadni.

A haszonkölcsön szerződés lényege a használat ingyenessége.

A felperes által hivatkozott, a használatra vonatkozó szerződésnek tekintett vagyon átadás- átvételi nyilatkozat (mely okiratot mind a felperes, mind az alperes képviselője aláírt) 2. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a ... 2008. augusztus 1. időponttal a ... részére a ... önkormányzati határozat szerinti feladatellátáshoz adta át a ... hrsz-u ingatlant a rajta lévő épülettel és építményekkel, valamint az épületben lévő - korábban is az önkormányzatnál üzemeltetésre átadott eszközként nyilvántartott - gépeket, műszaki berendezéseket.

A vagyonátadás előzménye, hogy a felperes által alapfeladatként végzendő (idősek nappali ellátása), illetőleg nem kötelezendően ellátandó, hanem önként vállalt idősek bentlakásos ellátását a ... Önkormányzat ... számú határozata szerint 2008. augusztus 1-től az alperes látta el, mely feladatokat ezt megelőzően az ... végzett.

Ebből következően az átadott vagyontárgyakat az alperesi társulás nem a saját érdekében használta, hanem azokra az átadott feladat ellátása érdekében volt (van) szüksége, általános tárgyi feltételként. Ezen vagyontárgyak átadása tette lehetővé az alperes részére a feladat ellátását, mely következtében a felperes részben mentesült az azzal járó kötelezettségek, terhek (üzemeltetési, fenntartási költségek) viselése alól, azaz a megállapodás megkötéséből előnye származott (ld. 8. sz. irat A/5. sz. melléklete 2. o., 25. sz. jkv. 4.o. 1. bekezdés, 8.o. 9. bekezdés), ezáltal az ingyenesnek nem tekinthető.

Az, hogy a társulási jogviszony keretében a felperes haszonkölcsön jogcímen biztosította az egyéb feladatellátáshoz szükséges vagyontárgyat az alperes részére (ld. ..., ... szám alatti ingatlan), önmagában még nem bizonyítja, hogy a perbeli vagyontárgyak is haszonkölcsön jogcímen kerültek átadásra. Sőt a hivatkozott szerződés (21. sz. beadvány F/1. melléklete) éppen azt igazolja, hogy ingatlan haszonkölcsön jogcímen történő átadása esetén ezen jogcímen a szerződésben kifejezetten

rögzítésre került.

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

A szerződések (itt társulási megállapodás) tartalmát a Ptk. 200. § (1) bekezdésének a rendelkezése értelmében - jogszabály tiltó rendelkezése hiányában - a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződések tartalmát a felek konszenzusa alakítja, ezáltal az egyik fél, akár a szerződéskötéskori vagy utólagos feltevése, elgondolása - megállapodás hiányában - nem válik a szerződés részévé.

A fenti indokok alapján a bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg kétséget kizáró (ítéleti bizonyosságra okot adó) módon, hogy a perbeli vagyontárgyak átadására haszonkölcsön szerződés keretében került sor (a felperes ezen állítását az eljárás során nem bizonyította), ezért nem megalapozott a felperes ezen jogcímre alapított igénye.

A fentiekből következik, hogy a kereseti kérelemben megjelölt ingatlan és ingóságok a Mötv. 90. § (3)-(5) bekezdései, illetőleg a módosított társulási megállapodás hatálya alá tartoznak.

Helytálló a felperes azon hivatkozása, mely szerint a Mötv. 146. § (1) bekezdésének 2013. december 31. napjáig hatályos rendelkezésétől [az e törvény hatálybalépése előtt kötött önkormányzati társulási megállapodásokat a képviselő-testületek felülvizsgálják és e törvény rendelkezéseinek megfelelően módosítják e törvény hatálybalépését követő hat hónapon belül] eltérően elmaradt a társulási megállapodás Mötv. 90. § (5) bekezdéséhez történő módosítása.

Ennek az a következménye, hogy a jogvita elbírálása során nem a megállapodás V.20. pontjában írt szerződéses feltétel, hanem a törvényi rendelkezés az alkalmazandó. (Megjegyzi a bíróság, hogy az alperes az ... számú határozatában a jogi normaszöveg szerinti, a Társulás működésének a veszélyeztettségére hivatkozással élt a vagyontárgy visszaadása elhalasztásának a lehetőségével.)

A felperesi kiválásról szóló határozat meghozatalának időpontjában hatályos Mötv. 90. § (5) alapján a társulásból történő kiválás esetén a vagyontárgy társulási tag részére történő kiadását a társulási megállapodásban meghatározott időtartamra, de legfeljebb öt évre el lehet halasztani, ha annak természetben történő kiadása veszélyeztetné a társulás további működését. Ebben az esetben a kivált tagot - a társulással kötött szerződés alapján - használati díj illeti meg.

Perbeli adatok szerint a hrsz-u ingatlant, a rajta lévő épülettel és építményekkel, az épületben lévő - korábban is az önkormányzatnál üzemeltetésre átadott eszközként nyilvántartott - gépeket, műszaki berendezéseket a felperes a 18/2008. (V.13) önkormányzati határozat szerinti (korábban az ... által ellátott) feladatok ellátásához adta át az alperes részére.

A felek az eljárás során egyezően adták elő (Pp. 163. § (2) bekezdés) hogy ezen feladatok közé tartozott az idősek nappali ellátása, és idősek bentlakásos otthona (ápoló, gondozó, otthoni ellátás) feladatellátás.

Tény, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatal Szociális Hatósága és Ellenőrzési Osztálya által 2012. augusztus 22-én meghozott és 2012. augusztus 28-án jogerőre emelkedett ügyszámú határozatában a ... Központ részére engedélyezte a feladat ellátását, az intézmény fenntartójaként a ...t megjelölve.

Ez azonban nem változtat azon, hogy a feladat átadása a Társulás részére, és nem a társulás intézménye részére történt meg (ld. a felperes ... sz. határozata). Ezt támasztja alá a társulási

megállapodás 2008. július 9-én történt, és a felperes képviselője által is aláírt módosítása, mely a szerint feladatellátás a társulás saját költségvetési szerve, a ... Központ útján történik.

Nyíregyházi Törvényszék

15

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

Mind a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény hivatkozott 4. § (1) bekezdése, mind a Mötv. 90. § (1) bekezdése lehetőséget ad(ott) a társulás részére, hogy a feladatkörébe tartozó közszolgáltatások ellátására - jogszabályban meghatározottak szerint - költségvetési szervet, gazdálkodó szervezetet, nonprofit szervezetet és egyéb szervezetet alapítson, vezetőit kinevezze.

A perbeli adatok szerint az alperes az idősek bentlakásos otthona (ápoló, gondozó, otthoni ellátás) feladatellátását nem áruházta az intézményére, hanem - a fenti jogszabályi jogosultságával élve - annak útján látja el, és továbbra is az alperest illették/illetik meg a feladatellátással összefüggő jogok, és őt terhelték/terhelik az ezzel kapcsolatos kötelezettségek.

Az ingatlant az alperes jelenleg is idősek bentlakásos otthonaként üzemelteti, ahol 62 fő ellátásáról gondoskodik. A feladatot a társulás többi - 3 kivételével - tagönkormányzatának a lakossága részére biztosítja, ezért önmagában az, hogy a ...i Önkormányzat a tulajdonát képező vagyontárgyakkal együtt az ahhoz kapcsolódó feladatellátást is visszakérte az alperestől, nem jelenti a ... számú működési engedély módosításában engedélyezett szolgáltatások nyújtásának megszűnését (megszüntetését).

Éppen ezért téves a felperesi álláspont (10. sz. beadvány 2. o. utolsó bekezdése), mely szerint a vagyontárgyak részére való kiadása csupán az „eredeti állapot” helyreállítását jelentené, mivel 2008. július 31-hez képest az alperesi társulás működési köre az idősek bentlakásos otthona üzemeltetésével bővült.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény (Szoctv.) 92/A. § (1) bekezdése szerint egy szolgáltatónak, intézménynek egy fenntartója van.

A (3) kifejezetten előírja, hogy a fenntartó (aki jelen esetben az alperes) köteles biztosítani a szociális intézmény folyamatos működésének feltételeit (melyeket a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SzCsM rendelet határoz meg).

A bizonyítási teherről történő tájékoztatást (Pp. 3. § (3) bekezdés) követően az alperes bizonyította (16. sz. beadvány A/1. sz. mellékletei), hogy sem az ő, sem a társult önkormányzatok rendelkezésére nem áll olyan ingatlan, mely alkalmas az idősek bentlakásos ellátása szociális feladat tárgyi feltételeinek a biztosítására.

A bíróság megítélése szerint kétségtelenül megállapítható, hogy a perbeli ingatlan felperes részére való visszaadása folytán ellehetetlenülne az idősek bentlakásos otthonának a működtetése, a feladat Társulás általi ellátása, és mivel ezen feladat ellátása a Társulás működésének a részét képezi, ezáltal veszélybe kerülne az alperes további működése.

E téren téves a felperes K. I. és B. E. tanúk vallomására való hivatkozása (27. sz. 4.o.), mivel a tanúk a ... Önkormányzat részére történő feladat és ingatlan visszaadása esetén nyilatkozták, hogy a Társulás működését nem veszélyeztette, míg O. L. tanú vallomásának a szövegekörnyezetből kiemelt egy részére - figyelmen kívül hagyva vallomása további részeit - nem cáfolja meg az alperesi állítást.

Az eljárás során előterjesztett felperesi állításokra, érvelésekre reagálva:

1. Téves azon felperesi hivatkozás, mely szerint az, hogy a vagyontárgyak a társulási megállapodásban nem szerepelnek, illetőleg azokat az alperes a vagyonmegosztási javaslatában nem tüntette fel (27. sz., 27. sz.sz.jkv.4.o.) azt igazolja, hogy maga az alperes sem tekintette az ingatlant és az ingóságokat a saját

**Nyíregyházi Törvényszék
Gazdasági Kollégium
11.G.15-16-040134/29. szám**

16

vagyonának (megjegyezve, hogy a fenti indokok szerint a bíróság a saját vagyon alatt nem kizárólag az alperes tulajdonát képező vagyont ért).

A Mötv. 93. § 10. pontja értelmében társulási megállapodás tartalmazza többek között a társulás vagyonát és a vagyonátadás feltételeit, a tulajdonosi jogok és kötelezettségek gyakorlásának rendjét.

A bíróság megítélése szerint a társult önkormányzatok által megkötött és többször módosított társulási megállapodás megfelel a fenti tartalmi követelménynek, mivel annak 14. pontja tartalmazza, hogy milyen jogcímen kapott, illetőleg szerzett vagyontárgy tekintendő a Társulás vagyonának. Tény, hogy a megállapodásban a felek a vagyontárgyakat tételesen és egyedileg beazonosítható módon nem tüntetik fel, ilyen követelményt azonban a hivatkozott jogszabályi rendelkezés sem ír elő kifejezetten.

A hivatkozott vagyonmegosztási javaslat (21. sz. jkv. F/2. sz. melléklete) rögzíti, hogy az a Társulás működése során *felhalmozott értékben nyilvántartott*, illetve *a társulás közreműködésével szerzett vagyon* megosztását tartalmazza. A perbeli ingatlan és ingóságok nem tartoznak ezen kategóriákba (az alperes sem ekként, hanem a felperesi önkormányzat tulajdonában lévő, feladatellátásra átadott vagyonként kezelte/kezeli), ezért nyilvánvaló, hogy azokra a vagyonmegosztási javaslat nem terjed ki.

2. A Mötv. 90. § (5) bekezdésén alapuló társulási megállapodás nem kötelezettséget ír elő, hanem „csupán” lehetőséget biztosít a Társulás részre - meghatározott feltételek fennállása esetén - a vagyontárgy kiadásának legfeljebb 5 évre történő elhalasztására. Ilyen esetben az vizsgálendő, hogy a döntés meghozatalának az időpontjában fennálltak-e a kiadás elhalasztásának törvényi (szerződéses) feltételei. Ezért a bíróság álláspontja szerint a jogvita elbírálása során nincs jelentősége annak, hogy 2013. évben a Társulás hozzájárult a feladat visszaadásához, és miért (milyen okból) nem élt az ingatlan kiadása elhalasztásának a lehetőségével.

3. Valótlan azon felperesi állítás, mely szerint a Társulás 2015. évben is döntött a feladatellátás és az ingatlan visszaadásáról. Az állítás alátámasztásaként benyújtott, a ...i Tanácsának ... sz. határozata egyértelműen fogalmaz, a Társulási Tanács nem fogadta el a ... módosító indítványát, mely szerint a működési engedély jogerőre emelkedését követő hónap első napjától önállóan, a költségvetési szerve útján kívánja ellátni az időskorúak tartós bentlakásos szociális ellátását (27. sz. beadvány F/3. sz. melléklete).

4. Téves azon felperesi érvelés, hogy amennyiben más önkormányzat is átruházta a Társulás részére a feladatot, és a Társulás a feladatot más önkormányzat részére is ellátja, ez esetben annak az önkormányzatnak kell biztosítania a feladatellátás anyagi és tárgyi feltételeit, amelyik a társulásba bevitte, és nem - a felperes társulásból történő kiválása után - a felperes által „ingyen az alperes

használatába adott" ingatlanban kell azt biztosítani.

A magyar önkormányzati rendszer sajátossága, hogy számos, alacsony lélekszámú, gazdaságilag kis teljesítőképességű önkormányzattal rendelkezik, és a települések egy része nem képes hatékonyan, megfelelő szakmai színvonalon biztosítani a kötelezően ellátandó alap, illetőleg az önként vállalt közszolgáltatások egy részét. Az állampolgárok életminőségének javítása, az indokolatlan társadalmi és területi egyenlőtlenségek kiküszöbölése érdekében a települések közötti együttműködés egyik (meghatározó) módja a kistérségi társulás(ok) létrehozása, melynek lényege, hogy az egyes önkormányzatok nem külön látják el a feladataikat, külön biztosítva annak személyi

Nyíregyházi Törvényszék

17

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

és tárgyi feltételeit, hanem az egyes feladatok hatékony ellátása érdekében együttműködve. Ebből következik, hogy az átruházott feladat ellátásához szükséges személyi és tárgyi feltételeknek nem külön-külön, önkormányzatonként kell rendelkezésre állnia, hanem társulási szinten, mely tárgyi feltételek jelen esetben a perbeli ingatlanban és tárgyi eszközökben testesülnek meg. Ettől eltérő értelmezés folytán - a feladatellátáshoz szükséges feltételek társult tagok általi külön-külön történő biztosítása - éppen a társulás lényege „üresedne ki”.

A felperes ezen hivatkozása megalapozatlan a szempontból is, hogy a feladatellátás, az ahhoz szükséges ingatlan társulásba történő bevitelkori jogszabályi rendelkezések ismeretében döntött a feladat, az annak ellátásához szükséges tárgyi eszközök átadásáról, és a hatályos jogszabályi rendelkezésen alapuló szerződéses kikötés (V.20. pont) ismeretében maga is aláírta a társulási megállapodás módosítását, a Társulásból történő kilépés esetén ezen esetleges következményt vállalva.

5. A felperesi állítástól eltérően a feladatellátásban nem egy „egyszerű” intézményi jogutódlás történt, a korábban létrejött jogviszony fenntartása mellett, mivel annak ellátása teljesen más szervezeti keretek (kistérségi társulás keretében) között valósul meg 2008. augusztus 1. napjától, mely jogviszonyra irányadóak a kistérségi társulásra vonatkozó háttérjogszabályok, a társult önkormányzatok társulási megállapodásának a rendelkezései.

6. A Társulás működésének, (egy) feladatai ellátásával kapcsolatos kiadások fedezésének a módja a jogszabályi keretek (2004. évi CVII. törvény, Mötv.) között a társulási megállapodáson alapuló, a tagönkormányzatok konszenzusával kialakított döntés eredménye.

Ezért a felperes által, az idős bentlakásos otthona feladatellátással felmerülő költségek ... Önkormányzata általi viselése, sem önmagában, sem a felperes általi további hivatkozásokkal nem adnak alapot annak megállapítására, hogy a Társulásba ezen feladatot kizárólag ... település „vitte be”.

7. A Mötv. 90. § (5) bekezdésén alapuló társulási megállapodás V.20. pontjának a rendelkezéséből levezethetően a Társulás vagyontárgyanként külön jogosult eldönteni, hogy az adott vagyontárgy kiadása elhalasztásának a jogosultságával él-e, mint ahogyan vita esetén a perben eljáró bíróságnak is vagyontárgyanként külön szükséges vizsgálni a feltételek fennállását.

Ezen jogszabályi és szerződéses rendelkezésekkel áll összhangban az alperes ingóságokkal kapcsolatos döntése, mely döntésének az eljárás során indokát adta (a feladattal átadott ingóságok

közül azokat adta vissza, melyek hiánya a társaság további működését nem veszélyezteti).

Az eljárás során az alperes a Halvet klímaberendezés (50.000 Ft), Elekthermax gázszámoly (2.000 Ft), Thermomax típusú gázkazán (23.200 Ft), vaskazán (27.840 Ft), 2 db gázkazán (2 x 23.200 Ft) kiadására irányuló felperesi kereset elutasítását arra hivatkozással kérte, hogy ezen ingóságok az ingatlan tartozékai, az ingatlan sorsát osztják.

A megjelölt vagyontárgyak, a vagyon átadás-átvételek, valamint a társulási megállapodás - mint a felek szerződése - feladatellátással kapcsolatos módosításakor hatályos régi Ptk. 95. § (2) bekezdésének [A tulajdonjog kétség esetében kiterjed arra is, ami nem alkotórész ugyan, de a dolog rendeltetésszerű használatához vagy épségben tartásához rendszerint szükséges, vagy azt elősegíti (tartozék).] az értelmében az ingatlan tartozékainak minősülnek, azok az ingatlan jogi sorsát osztják, ezért megalapozatlan a felperes kiadásra irányuló igénye.

**Nyíregyházi Törvényszék
Gazdasági Kollégium
11.G.15-16-040134/29. szám**

18

Az alperes a Zanussi Lehel hűtőszekrény (2.500 Ft), saválló zsúrkocsi (5.000 Ft), Elektrolux típusú szárítógép (54.450 Ft) kiadásra irányuló kereset elutasítása indokaként arra hivatkozott, hogy a vagyontárgyakra a feladatellátásához a továbbra is szüksége van, mely nyilatkozatára tekintettel az eljárás során őt terhelte állítása bizonyítása (13. sz. jkv. 6.o.).

A Mötv. 93. § (5) bekezdése alapján az alperes akkor jogosult ezen vagyontárgyak kiadásának az elhalasztására, amennyiben bizonyítja, hogy azok kiadása a működését veszélyeztetné (13.sz.jkv.6.o.).

A bíróság nem vitatja, hogy a vagyontárgyak az idős bentlakásos otthonának működtetése, a mindennapi teendők ellátása érdekében szükségesek, azonban a jellegükből adódóan pótolhatóak, azok beszerzése (pótlása) jelentős anyagi erőfeszítést az alperesi társulástól nem igényel, ezért a bíróság megítélése szerint az alperes nem jogosult ezen vagyontárgyak kiadásának az elhalasztására.

Az eljárás során az alperes indokát adta, hogy a felperesi keresetben megjelölt szövszék (5.000 Ft), illetőleg Whirlpool mosógép (2.500 Ft) kiadásának objektív akadály van (már nem lelhetőek fel, mely állítást a mosógép vonatkozásában a felperes hozott fel; 21.sz.jkv.3.o.), ezért a bíróság az alperest ezen tárgyak ellenkértékének megfizetésére kötelezte.

A fenti indokok alapján az alperes köteles a Zanussi Lehel hűtőszekrény (2.500 Ft), saválló zsúrkocsi (5.000 Ft), Elektrolux típusú szárítógép (54.450 Ft) kiadására, a szövszék (5.000 Ft), illetőleg Whirlpool mosógép (2.500 Ft) értékének a megtérítésére, míg a további ingók és az ingatlan vonatkozásában megilleti a Mötv. 90. § (5) bekezdésében szabályozott jogosultság. Ezért a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte a három ingó vagyontárgy kiadására, 7.500 Ft megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet, mint megalapozatlant, elutasította.

Mint ahogyan a bíróság kifejtette, a Mötv. 90. § (5) bekezdésén alapuló társulási megállapodás nem kötelezettséget ír elő, hanem „csupán” lehetőséget biztosít a Társulás részre - meghatározott

feltételek fennállása esetén - a vagyontárgy kiadásának legfeljebb 5 évre történő elhalasztására. Ilyen esetben az vizsgálendő, hogy a döntés meghozatalának az időpontjában fennálltak-e a kiadás elhalasztásának törvényi (szerződéses) feltételei.

Adat, hogy 2011. évben a Társulás az idősek bentlakásos otthona feladat ellátását az ahhoz tartozó (...i) ingatlannal visszaadta az önkormányzat részére. Ezért ezen a felek által egyezően előadott, és tanuk által is alátámasztott tényre szükségtelen további bizonyítás (okirat beszerzése) lefolytatása.

Szintén nem volt vitatott azon előadás, mely szerint 2008. és 2011. évek között (a ...i feladat kivételével) a Társulás az idősek ellátását két ingatlanban (Nyírgelsén és ...ban) látta el.

Ebből adódóan a ...i ingatlan visszaadását követően a feladat ellátása a ...i ingatlanban továbbra is biztosított volt, míg a rendelkezésre álló adatok szerint a ..., ... szám alatti ingatlan visszaszolgáltatása esetén - más alkalmas ingatlan hiányában - a Társulás nem tudna eleget tenni a működési engedélyhez szükséges előírásoknak.

A bíróság álláspontja szerint a tényállás megállapításához, a jogvita eldöntéséhez szükségtelen a felperes által indítványozott iratok beszerzése, ezért az erre irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

A Pp. 77. §-a értelmében a bíróság a perköltség viselése felől az ítéletben vagy az eljárást befejező egyéb határozatban dönt. A részítélet is tartalmazhat az eldöntött kérdések tekintetében a perköltségre is kiterjedő döntést, mely szükségességénél az eldöntendő vitás kérdéseknek a még el

Nyíregyházi Törvényszék

19

Gazdasági Kollégium

11.G.15-16-040134/29. szám

nem dönthető kérdésekkel való összefüggéseit kell vizsgálni (PK 154. sz. állásfoglalás).

A kialakult bírói gyakorlat szerint részítéletben perköltség megállapítására csak akkor kerülhet sor, ha a döntés e tekintetben is teljesen elkülöníthető, továbbá, ha a döntés a perköltségnek a Pp. 75. §-ában meghatározott minden elemére (illetékköltség, képviseleti költség, stb.) kiterjedhet.

Jelen esetben e feltételek nem állnak fenn, részben a részítélettel eldöntött vitás kérdések a még el nem döntött kérdésekkel való szoros kapcsolatára tekintettel, részben azon okból, hogy az eldöntött keresettel összefüggésben a perköltség köréből annak egyik eleme sem emelhető ki, külön nem dönthető el.

Ezért a bíróság mellőzte a perköltség tárgyában történő határozat meghozatalát, arról az általános szabály szerint az eljárást befejező határozatában hoz rendelkezést.

A részítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 233. §-án, a kötelező jogi képviselet a Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontján alapul.

Nyíregyháza, 2017. április 11.

. Varjasi Erika

bíró

